

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPADOME

JAUNS REGULĒJUMS ATTIECĪBĀ UZ APVIENOTO KARALISTI EIROPAS SAVIENĪBĀ

Izvilums no 2016. gada 18. un 19. februāra Eiropadomes secinājumiem ⁽¹⁾

(2016/C 69 I/01)

APVIENOTĀ KARALISTE UN EIROPAS SAVIENĪBA

1. Decembra sanāksmē Eiropadomes locekļi vienojās cieši sadarboties, lai rastu savstarpēji apmierinošus risinājumus visās četrās jomās, kas minētas britu premjerministra 2015. gada 10. novembra vēstulē.
2. Šodien Eiropadome vienojās, ka piemērotu atbildi uz Apvienotās Karalistes bažām sniedz šāds pasākumu kopums, kas ir pilnībā saderīgs ar Līgumiem un stāsies spēkā dienā, kad Apvienotās Karalistes valdība informēs Padomes ģenerāļsekretāru par to, ka Apvienotā Karaliste ir nolēmusi palikt Eiropas Savienības sastāvā:
 - a) Eiropadomē sanākušo valstu vai to valdību vadītāju Lēmums par jaunu regulējumu attiecībā uz Apvienoto Karalisti Eiropas Savienībā (I pielikums);
 - b) paziņojums, kurā ietverts projekts Padomes Lēmumam par konkrētiem noteikumiem attiecībā uz banku savienības un eurozonas turpmākas integrācijas seku efektīvu pārvaldību; šo lēmumu pieņems tajā dienā, kad stāsies spēkā a) apakšpunktā minētais lēmums (II pielikums);
 - c) Eiropadomes deklarācija par konkurētspēju (III pielikums);
 - d) Komisijas deklarācija par subsidiaritātes īstenošanas mehānismu un sloga mazināšanai paredzētu īstenošanas mehānismu (IV pielikums);
 - e) Eiropas Komisijas deklarācija par tādu bērnu pabalstu indeksāciju, kurus eksportē uz citu dalībvalsti, kurā darbaņēmējs nedzīvo (V pielikums);
 - f) Komisijas deklarācija par garantiju mehānismu, kas minēts valstu vai to valdību vadītāju lēmuma D iedaļas 2. punkta b) apakšpunktā (VI pielikums);
 - g) Komisijas deklarācija par jautājumiem, kas saistīti ar personu brīvas pārvietošanās tiesību ļaunprātīgu izmantošanu (VII pielikums).
3. Attiecībā uz I pielikumā iekļauto lēmumu valstu vai to valdību vadītāji ir paziņojuši, ka:
 - i) lēmums sniedz juridisku garantiju, ka Apvienotās Karalistes 2015. gada 10. novembra vēstulē paustās bažas ir risinātas;
 - ii) lēmuma saturs ir pilnībā saderīgs ar Līgumiem;

⁽¹⁾ Dokuments ST 1/16, 1., 2., un 8.–36. lpp., pieejams: <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-1-2016-INIT/lv/pdf>

- iii) lēmums ir juridiski saistošs un to var grozīt vai atcelt tikai ar Eiropas Savienības dalībvalstu vai to valdību vadītāju savstarpēju vienošanos;
 - iv) lēmums stāties spēkā dienā, kad Apvienotās Karalistes valdība informēs Padomes ģenerāļsekretāru par to, ka Apvienotā Karaliste ir nolēmusi palikt Eiropas Savienības sastāvā.
4. Tiek saprasts – ja Apvienotās Karalistes referendumā rezultāts būtu tāds, ka tai ir jāizstājas no Eiropas Savienības, 2. punktā minētais pasākumu kopums zaudēs spēku.
-

I PIELIKUMS

EIROPADOMĒ SANĀKUŠO VALSTU VAI TO VALDĪBU VADĪTĀJU LĒMUMS PAR JAUNU REGULĒJUMU
ATTIECĪBĀ UZ APVIENOTO KARALISTI EIROPAS SAVIENĪBĀ

Eiropadomē sanākušie Eiropas Savienības 28 dalībvalstu vai to valdību vadītāji, kuru valdības ir Savienības dibināšanas pamatā esošo Līgumu parakstītājas,

PAUŽOT vēlmi atbilstīgi Līgumiem noregulēt dažus jautājumus, kurus Apvienotā Karaliste ir izvirzījusi savā 2015. gada 10. novembra vēstulē,

PAREDZOT šajā lēmumā precizēt dažus dalībvalstīm īpaši svarīgus jautājumus, tā ka šāds precizējums būs jāņem vērā kā Līgumu interpretācijas instruments; kā arī paredzot vienoties par kārtību attiecībā uz jautājumiem, tostarp par valstu parlamentu lomu Savienībā, kā arī par banku savienības un eurozonas turpmākas integrācijas seku efektīvu pārvaldību,

ATGĀDINOT par Savienības mērķi – saskaņā ar Līgumiem izveidot ekonomisko un monetāro savienību, kuras valūta ir euro, – un to, cik svarīga Eiropas Savienībai kopumā ir pienācīgi funkcionējoša eurozona. Kaut arī deviņpadsmit dalībvalstis jau ir ieviesušas vienoto valūtu, uz citām dalībvalstīm attiecas atkāpe, kuru piemēro līdz laikam, kad Padome nolems, ka ir izpildīti nosacījumi tās atcelšanai, un divām dalībvalstīm, ievērojot Līgumiem pievienoto protokolu (Nr. 15) un protokolu (Nr. 16), attiecīgi nav pienākuma ieviest euro vai arī ir atbrīvojums no tā ieviešanas. Līdz ar to tik ilgi, kamēr minētās atkāpes nav atceltas vai minēto protokolu piemērošana nav izbeigta pēc attiecīgās dalībvalsts paziņojuma vai lūguma, ne visu dalībvalstu valūta ir euro. Atgādinot, ka process, kas vērsts uz banku savienības izveidi un integrētāku eurozonas pārvaldību, ir atvērts dalībvalstīm, kuru valūta nav euro,

ATGĀDINOT, ka Līgumos – līdz ar atsaucēm uz Eiropas integrācijas procesu un vēl ciešākas Eiropas tautu savienības veidošanas procesu – ir arī konkrēti noteikumi, saskaņā ar kuriem dažas dalībvalstis ir tiesīgas nepedalīties Līgumu un Savienības tiesību aktu konkrētu noteikumu vai nodaļu piemērošanā – vai ir atbrīvotas no šādas piemērošanas – attiecībā uz tādiem jautājumiem kā euro ieviešana, lēmumi, kas skar aizsardzību, robežkontroles īstenošana attiecībā uz personām, kā arī pasākumi brīvības, drošības un tiesiskuma telpā. Līgumu noteikumi arī pieļauj vienas vai vairāk dalībvalstu nepiedalīšanos darbībās, kuru nolūks ir sekmēt Savienības mērķu īstenošanu, jo īpaši veidojot ciešāku sadarbību. Tāpēc šādi procesi pieļauj dažādus integrācijas ceļus dažādām dalībvalstīm, dodot iespēju tām dalībvalstīm, kuras to vēlas, turpmākai virzībai padziļināt integrāciju, vienlaikus respektējot to dalībvalstu tiesības, kuras šādu ceļu neizvēlas,

ATGĀDINOT jo īpaši, ka saskaņā ar Līgumiem Apvienotajai Karalistei ir šādas tiesības:

- neievieš euro un tāpēc kā savu valūtu saglabāt britu mārciņu (protokols (Nr. 15)),
- nepedalīties Šengenas *acquis* (protokols (Nr. 19)),
- īstenot personu pārbaudes uz robežām un tāpēc nepedalīties Šengenas zonā attiecībā uz iekšējām un ārējām robežām (protokols (Nr. 20)),
- izvēlēties to, vai piedalīties vai nepiedalīties pasākumos brīvības, drošības un tiesiskuma telpā (protokols (Nr. 21)),
- no 2014. gada 1. decembra beigt piemērot lielu vairākumu to Savienības normatīvo aktu policijas sadarbības jomā un tiesu iestāžu sadarbības krimināllietās jomā, kuri tika pieņemti pirms Lisabonas līguma stāšanās spēkā, tomēr izvēloties turpināt piedalīties 35 no tiem (protokola (Nr. 36) 10. panta 4. un 5. punkts),

ATGĀDINOT arī to, ka Eiropas Savienības Pamattiesību harta nav palielinājusi Eiropas Savienības Tiesas vai jebkuras tiesas Apvienotajā Karalistē spējas lemt par to, vai Apvienotās Karalistes tiesību akti un prakse atbilst hartā atkārtoti apstiprinātajām pamattiesībām (protokols (Nr. 30)),

APŅĒMĪBĀ pilnvērtīgi izmantot iekšējā tirgus potenciālu visās tā dimensijās, pastiprināt Savienības kā ražošanas un investīciju vietas pievilcību pasaulē un veicināt starptautisko tirdzniecību un piekļuvi tirgum, *inter alia* izmantojot sarunas par tirdzniecības nolīgumiem un to noslēgšanu, savstarpēja un abpusēja izdevīguma un pārredzamības garā,

APŅĒMĪBĀ arī sekmēt un atbalstīt eurozonas pienācīgu darbību un tās nākotni ilgtermiņā, lai no tā būtu ieguvējas visas dalībvalstis,

RESPEKTĒJOT Savienības iestāžu pilnvaras, tostarp visā likumdošanas un budžeta procesu gaitā, un neietekmējot Savienības iestāžu un struktūru attiecības ar valstu kompetentajām iestādēm,

RESPEKTĒJOT centrālo banku pilnvaras ievērot neatkarīgu monetāro politiku un nodrošināt centrālās bankas likviditāti to attiecīgajās jurisdikcijās,

ŅEMOT VĒRĀ paziņojumu, kurā ietverts projekts Padomes lēmumam par konkrētiem noteikumiem attiecībā uz banku savienības un eurozonas turpmākas integrācijas seku efektīvu pārvaldību,

ŅEMOT VĒRĀ 2014. gada 26. un 27. jūnija un 2016. gada 18. un 19. februāra Eiropadomes secinājumus,

ATZĪMĒJOT Eiropadomes Deklarāciju par konkurētspēju,

ATZĪMĒJOT Komisijas Deklarāciju par subsidiaritātes īstenošanas mehānismu un sloga mazināšanai paredzētu īstenošanas mehānismu,

ATZĪMĒJOT Komisijas Deklarāciju par garantiju mehānismu, kas minēts šā lēmuma D iedaļas 2. punkta b) apakšpunktā,

ATZĪMĒJOT Komisijas Deklarāciju par jautājumiem, kas saistīti ar personu brīvas pārvietošanās tiesību ļaunprātīgu izmantošanu,

ŅEMOT VĒRĀ viedokļus, ko izteicis priekšsēdētājs un Eiropas Parlamenta locekļi,

IR VIENOJUŠIES PAR ŠĀDU LĒMUMU.

A IEDAĻA

EKONOMIKAS PĀRVALDĪBA

Lai sasniegtu Līgumos noteikto mērķi izveidot ekonomisko un monetāro savienību, kuras valūta ir euro, ir nepieciešama turpmāka padziļināšana. Dalībvalstīm, kuru valūta nav euro, dalība pasākumos, kuru nolūks ir ekonomiskās un monetārās savienības turpmāka padziļināšana, būs brīvprātīga, un tās, kad vien iespējams, varēs tajos piedalīties. Tas neskar faktu, ka dalībvalstis, kuru valūta nav euro un kuras nav valstis, kam nav pienākuma ieviest euro vai kas ir atbrīvotas no tā, saskaņā ar Līgumiem ir apņēmušās virzīties uz to nosacījumu izpildi, kas ir vajadzīgi, lai ieviestu vienoto valūtu.

Jāatzīst, ka dalībvalstis, kas nepiedalās ekonomiskās un monetārās savienības turpmākajā padziļināšanā, neradīs tai šķēršļus, bet veicinās šādu turpmāku padziļināšanu, vienlaikus šajā procesā savukārt respektēs to dalībvalstu tiesības un kompetences, kuras tajā nepiedalās. Savienības iestādes kopā ar dalībvalstīm atvieglos dažādu perspektīvu līdzaspastāvēšanu vienā iestāžu sistēmā, nodrošinot konsekveni, Savienības mehānismu efektīvu darbību un dalībvalstu vienlīdzību saistībā ar Līgumiem, kā arī vienlīdzīgu darbības lauku un iekšējā tirgus integritāti.

Eurozonas darbībā iesaistīto vai neiesaistīto dalībvalstu savstarpēju cieņu un lojālu sadarbību nodrošinās ar šajā iedaļā atkārtoti izklāstītajiem principiem, kurus jo īpaši garantē ar Padomes lēmumu ⁽¹⁾, kas uz to atsauksies.

1. Ir aizliegta fizisku vai juridisku personu diskriminācija, kas balstīta uz dalībvalsts oficiālo valūtu vai – attiecīgā gadījumā – valūtu, kas ir likumīgs maksāšanas līdzeklis tajā dalībvalstī, kur minētās personas veic uzņēmējdarbību. Jebkuras atšķirības attieksmē ir jābalsta uz objektīviem iemesliem.

Tiesību aktos, tostarp starpvaldību nolīgumos starp dalībvalstīm, kuri ir tieši saistīti ar eurozonas darbību, respektē iekšējo tirgu vai ekonomisko, kā arī sociālo, un teritoriālo kohēziju un nerada šķēršļus vai diskrimināciju tirdzniecībā starp dalībvalstīm. Ar šiem aktiem ievēro to dalībvalstu kompetences, tiesības un pienākumus, kuru valūta nav euro.

⁽¹⁾ Padomes Lēmums par konkrētiem noteikumiem attiecībā uz banku savienības un eurozonas turpmākas integrācijas seku efektīvu pārvaldību.

Dalībvalstis, kuru valūta nav euro, neliek šķēršļus to tiesību aktu īstenošanai, kuri ir tieši saistīti ar eurozonas darbību, un atturas no pasākumiem, kas varētu apdraudēt ekonomiskās un monetārās savienības mērķu sasniegšanu.

2. Savienības tiesību akti par banku savienību, ar kuriem Eiropas Centrālajai bankai, Vienotajai noregulējuma valdei vai Savienības struktūrām, kas veic līdzīgas funkcijas, piešķir pilnvaras attiecībā uz kredītiestādēm, ir piemērojami tikai tām kredītiestādēm, kas atrodas dalībvalstīs, kuru valūta ir euro, vai dalībvalstīs, kas ar Eiropas Centrālo banku ir noslēgušas ciešas sadarbības nolīgumu par prudenciālo uzraudzību saskaņā ar attiecīgajiem ES noteikumiem un ņemot vērā grupas un konsolidētās uzraudzības un noregulējuma prasības.

Visām kredītiestādēm un citām finanšu iestādēm jāpieņem vienots noteikumu kopums, tādējādi nodrošinot vienlīdzīgu darbības lauku iekšējā tirgū. Savienības materiālo tiesību normas, ko piemēros Eiropas Centrālā banka, īstenojot savas funkcijas kā vienotā uzraudzības iestāde, vai Vienotā noregulējuma valde vai Savienības struktūras, kas veic līdzīgas funkcijas, tostarp vienoto noteikumu kopumu par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm vai citus likumdošanas pasākumus, kas jāpieņem nolūkā nodrošināt finanšu stabilitāti, var nākties izstrādāt saskaņotākā veidā nekā attiecīgos noteikumus, ko piemēros to dalībvalstu iestādes, kas nepiedalās banku savienībā. Šajā nolūkā var būt nepieciešami īpaši noteikumi vienotajā noteikumu kopumā un citos attiecīgos instrumentos, vienlaikus saglabājot vienlīdzīgu darbības lauku un tādējādi veicinot finanšu stabilitāti.

3. Ārkārtas un krīzes pasākumi, kas izstrādāti, lai nodrošinātu finanšu stabilitāti eurozonā, neuzliks atbildību par budžetu tām dalībvalstīm, kuru valūta nav euro vai – attiecīgā gadījumā – tām dalībvalstīm, kas nepiedalās banku savienībā.

Gadījumos, kad no Savienības vispārējā budžeta tiek segtas ar administrāciju nesaistītas izmaksas, kas izriet no pirmajā daļā minētajiem ārkārtas un krīzes pasākumiem, tiks izveidoti atbilstīgi mehānismi, lai nodrošinātu pilnīgu atbildību.

4. Pasākumu īstenošana, tostarp finanšu iestāžu un tirgu uzraudzība vai noregulējums, un makroprudenciālie pienākumi, kas jāuzņemas nolūkā saglabāt to dalībvalstu finanšu stabilitāti, kuru valūta nav euro, ņemot vērā grupas un konsolidētās uzraudzības prasības un noregulējumu, attiecas uz šo valstu iestādēm un atbildību budžeta jomā, ja vien šādas dalībvalstis nevēlas pievienoties kopējiem mehānismiem, kuros tās var piedalīties.

Tas neskar vienoto noteikumu kopuma attīstību un Savienības makroprudenciālās uzraudzības mehānismus sistēmisko finanšu risku novēršanai un mazināšanai Savienībā un Savienībai piešķirtās pilnvaras rīkoties, lai reaģētu uz draudiem finanšu stabilitātei.

5. To dalībvalstu ministru neoficiālajās sanāksmēs, kuru valūta ir euro, kā minēts Protokolā (Nr. 14) par Eurogrupu, ievēro Padomes pilnvaras, kas tai piešķirtas kā iestādei, kurai ar Līgumiem ir noteiktas likumdošanas funkcijas, un kurā dalībvalstis saskaņo savu ekonomikas politiku.

Saskaņā ar Līgumiem visi Padomes locekļi var piedalīties Padomes apspriedēs pat tad, ja ne visiem locekļiem ir tiesības balsot. Neoficiālās apspriedēs, ko rīko kāda dalībvalstu grupa, ievēro Padomes pilnvaras, kā arī citu ES iestāžu prerogatīvas.

6. Ja kāds jautājums, kas saistīts ar šīs iedaļas piemērošanu, ir jāapspriež Eiropadomē, kā paredzēts E iedaļas 1. punktā, tiks pienācīgi ņemta vērā minētā jautājuma iespējamā steidzamība.
7. Šīs iedaļas saturs tiks iekļauts Līgumos nākamās pārskatīšanas laikā saskaņā ar attiecīgajiem Līgumu noteikumiem un attiecīgajām dalībvalstu konstitucionālajām prasībām.

B IEDAĻA

KONKURĒTSPĒJA

Būtisks Savienības mērķis ir izveidot iekšējo tirgu, kurā ir nodrošināta brīva personu pārvietošanās un brīva preču, pakalpojumu un kapitāla aprīte. Lai nodrošinātu šā mērķa sasniegšanu un radītu izaugsmi un darbvietas, ES ir jāpastiprina konkurētspēja, ievērojot nostādnes, kas izklāstītas Eiropadomes deklarācijā par konkurētspēju.

Šajā nolūkā attiecīgās ES iestādes un dalībvalstis pieliks visas pūles, lai pilnībā īstenotu un stiprinātu iekšējo tirgu, kā arī lai to pielāgotu mainīgās vides tempam. Vienlaikus attiecīgās ES iestādes un dalībvalstis veiks konkrētus pasākumus, lai panāktu labāku regulējumu, kas ir būtisks dzinējspēks minēto mērķu sasniegšanai. Tas nozīmē – ekonomikas dalībniekiem, īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, samazināt administratīvo slogu un atbilstes nodrošināšanas izmaksas un atcelt nevajadzīgus tiesību aktus, kā paredzēts Komisijas deklarācijā par subsidiaritātes īstenošanas mehānismu un sloga mazināšanai paredzētu īstenošanas mehānismu, vienlaikus turpinot nodrošināt augstus patērētāja, darbinieka, veselības un vides aizsardzības standartus. Eiropas Savienība arī turpinās īstenot aktīvu un vērienīgu tirdzniecības politiku.

Progress visos šajos konsekventas konkurētspējas politikas elementos tiks cieši uzraudzīts un attiecīgā gadījumā – pārskatīts.

C IEDAĻA

SUVERENITĀTE

1. Jāatzīst, ka Apvienotajai Karalistei, ņemot vērā īpašo situāciju, kāda tai ir saskaņā ar Līgumiem, nav saistību turpināt politisko integrāciju Eiropas Savienībā. Minētā formulējuma saturs tiks iekļauts Līgumos nākamās pārskatīšanas laikā saskaņā ar attiecīgajiem Līgumu noteikumiem un attiecīgajām dalībvalstu konstitucionālajām prasībām, lai būtu skaidrs, ka atsauces uz vēl ciešāku savienību neattiecas uz Apvienoto Karalisti.

Atsauces Līgumos un to preambulās uz procesu, lai veidotu vēl ciešāku Eiropas tautu savienību, nevar kalpot par juridisko pamatu, lai paplašinātu kādu Līgumos vai ES sekundārajos tiesību aktos iekļauto noteikumu darbības jomu. Tās nevajadzētu izmantot arī nolūkā pamatot kādu ekstensīvu interpretējumu attiecībā uz Savienības kompetencēm vai uz tās iestāžu pilnvarām, kas izklāstītas Līgumos.

Minētās atsauces nemaina ne tās Savienības kompetences ierobežojumus, kuru reglamentē kompetences piešķiršanas princips, ne arī tās Savienības kompetences izmantošanu, kuru reglamentē subsidiaritātes princips un proporcionalitātes princips. Tajās nav prasīts Eiropas Savienībai piešķirt papildu kompetences vai tas, ka Eiropas Savienībai jāīsteno esošās kompetences, vai paredzēts, ka Savienībai piešķirtās kompetences nevarētu tikt mazinātas un tādējādi nodotas atpakaļ dalībvalstīm.

Kompetences, ko dalībvalstis ir uzticējušas Savienībai, var grozīt – vai nu palielināt, vai samazināt –, tikai ar visu dalībvalstu piekrišanu pārskatot Līgumus. Līgumos jau ir iekļauti konkrēti noteikumi, saskaņā ar kuriem dažas dalībvalstis ir tiesīgas nepiedalīties Savienības tiesību aktu konkrētu noteikumu piemērošanā vai ir atbrīvotas no šādas piemērošanas. Tāpēc atsauces uz vēl ciešākas Eiropas tautu savienības veidošanu ir saderīgas ar dažādiem integrācijas ceļiem, kas ir pieejami dažādām dalībvalstīm, un neliek visām dalībvalstīm tiekties uz kopīgu galamērķi.

Ar Līgumiem tiek pieļauta virzība uz ciešāku integrāciju starp dalībvalstīm, kurām ir šāds kopīgs nākotnes redzējums, nepiemērojot to citām dalībvalstīm.

2. Subsidiaritātes principa mērķis ir nodrošināt, lai lēmumi tiktu pieņemti pēc iespējas tuvināti pilsoņiem. Tādēļ pareizā rīcības līmeņa izvēle ir atkarīga *inter alia* no tā, vai izskatāmajam jautājumam ir pārrobežu aspekti, kurus nevar pietiekami labi reglamentēt ar dalībvalstu rīcību, un no tā, vai rīcībai Savienības līmenī būtu nepārprotamas priekšrocības tās mēroga vai seku dēļ, salīdzinot ar darbībām dalībvalstu līmenī.

Pamatotie atzinumi, ko snieguši valstu parlamenti saskaņā ar 7. panta 1. punktu Protokolā (Nr. 2) par subsidiaritātes principa un proporcionalitātes principa piemērošanu, ir pienācīgi jāņem vērā visām iestādēm, kuras iesaistītas Savienības lēmumu pieņemšanas procesā. Lai to nodrošinātu, tiks veikti piemēroti pasākumi.

3. Ja 12 nedēļās pēc projekta iesniegšanas iesūtītie pamatotie atzinumi par Eiropas leģislatīvā akta projekta neatbilstību subsidiaritātes principam pārstāv vairāk nekā 55 % no valstu parlamentu nodotajām balsīm, Padomes prezidentvalsts šo punktu iekļaus Padomes darba kārtībā, lai visaptveroši apspriestu minētos atzinumus un konsekvences, kas no tiem jāizsecina.

Pēc šādas apspriešanas un, ievērojot Līgumos noteiktās prasības attiecībā uz procedūru, dalībvalstu pārstāvji, rīkojoties kā Padomes locekļi, neturpinās izskatīt attiecīgā leģislatīvā akta projektu, ja vien projekts netiks grozīts, lai kļiedētu pamatotajos atzinumos paustās bažas.

Piemērojot šo punktu, valstu parlamentu nodotās balsis tiek aprēķinātas saskaņā ar protokola (Nr. 2) 7. panta 1. punktu. To dalībvalstu parlamentu balsis, kuras nepiedalās attiecīgā leģislatīvā akta pieņemšanā, netiek skaitītas.

4. Dalībvalstu tiesības un pienākumi, kas paredzēti saskaņā ar Līgumiem pievienotajiem protokoliem, ir pilnībā jāatzīst, un tiem nevar noteikt zemāku statusu par pārējiem noteikumiem Līgumos, kuru sastāvdaļa ir šie protokoli.

Konkrēti, pasākums, kas pieņemts saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) trešās daļas V sadaļu "Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa", nav saistošs dalībvalstīm, uz kurām attiecas protokols (Nr. 21) un protokols (Nr. 22), ja vien attiecīgā dalībvalsts, ja attiecīgajā protokolā tas ir ļauts, nav paziņojusi, ka vēlas, lai pasākums būtu tai saistošs.

Dalībvalstu pārstāvji, rīkojoties kā Padomes locekļi, nodrošinās, lai tad, kad kāds Savienības pasākums, ņemot vērā tā mērķi un saturu, ietilpst LESD trešās daļas V sadaļas darbības jomā, pasākumam tiktu piemērots protokols (Nr. 21) un protokols (Nr. 22) – tostarp tad, ja no tā izriet pasākuma sadalīšana divos aktos.

5. Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 2. punktā ir apstiprināts, ka valsts drošība paliek vienīgi katras dalībvalsts atbildībā. Tā nav atkāpšanās no Savienības tiesību aktiem, un tādēļ to nevajadzētu interpretēt sašaurināti. Īstenojot savas pilnvaras, Savienības iestādes pilnībā ņems vērā to, ka valsts drošība ir dalībvalstu atbildībā.

Tiek atzīti ieguvumi, ko sniedz kolektīva rīcība jautājumos, kuri skar dalībvalstu drošību.

D IEDAĻA

SOCIĀLIE PABALSTI UN BRĪVA PĀRVIETOŠANĀS

Darba ņēmēju pārvietošanās brīvība Savienībā ir iekšējā tirgus sastāvdaļa, kas cita starpā ietver dalībvalstu darba ņēmēju tiesības pieņemt darba piedāvājumus jebkurā vietā Savienībā. Atšķirīgi darba samaksas līmeņi dažādās dalībvalstīs dažus darba piedāvājumus padara pievilcīgākus nekā citus, kam seko pārvietošanās, kura ir tirgus brīvības tiešas sekas. Tomēr dalībvalstu sociālā nodrošinājuma sistēmas, kuras ar Savienības tiesību aktiem tiek koordinētas, bet ne saskaņotas, ir dažādi strukturētas, un tas var pats par sevi piesaistīt darba ņēmējus konkrētām dalībvalstīm. Ir likumīgi ņemt šo situāciju vērā un, neizraisot nepamatotu tiešu vai netiešu diskrimināciju, gan Savienības, gan valstu līmenī paredzēt pasākumus, ar kuriem ierobežo darba ņēmēju plūsmas, kas ir tik lielas, ka tās negatīvi ietekmē gan izcelsmes dalībvalstis, gan galamērķa dalībvalstis.

Apvienotās Karalistes paustās bažas šajā sakarā tiek pienācīgi ņemtas vērā saistībā ar Savienības tiesību aktu un atbilstīgu valsts tiesību aktu turpmāku izstrādi.

Spēkā esošo ES noteikumu interpretācija

1. Ievadā minētajos pasākumos būtu jāņem vērā, ka dalībvalstīm ir tiesības noteikt savu sociālā nodrošinājuma sistēmu pamatprincipus un tām ir plaša rīcības brīvība noteikt un īstenot savu sociālo un nodarbinātības politiku, tostarp paredzot nosacījumus, ar ko reglamentē piekļuvi sociālajiem pabalstiem.

- a) Tā kā darba ņēmēju brīva pārvietošanās saskaņā ar LESD 45. pantu nozīmē to, ka likvidē jebkādu dalībvalstu darba ņēmēju diskrimināciju pilsonības dēļ attiecībā uz nodarbinātību, darba samaksu un citiem darba un nodarbinātības nosacījumiem, uz šīm tiesībām sabiedriskās kārtības, sabiedriskās drošības vai sabiedrības veselības interesēs var attiecināt ierobežojumus. Turklāt, ja sevišķi svarīgi iemesli saistībā ar sabiedrības interesēm tādu vajadzību rada, tad darba ņēmēju brīvu pārvietošanos var ierobežot ar pasākumiem, kas ir samērīgi ar likumīgo mērķi, kuru cenšas sasniegt. Nodarbinātības veicināšana, bezdarba samazināšana, neaizsargātu darba ņēmēju aizsardzība un pret sociālā nodrošinājuma sistēmu ilgtspējību vērsta nopietna apdraudējuma riska novēršana ir sabiedrības interese iemesli, kas šajā nolūkā atzīti Eiropas Savienības Tiesas jurisprudencē, balstoties uz atsevišķu gadījumu analīzi.

Pamatojoties uz objektīviem apsvērumiem neatkarīgi no attiecīgo personu valstspiederības un samērīgi ar likumīgo mērķi, kuru cenšas sasniegt, var noteikt nosacījumus saistībā ar dažiem pabalstiem, lai nodrošinātu, ka pastāv faktiskā un efektīva saikne starp attiecīgo personu un uzņēmējas dalībvalsts darba tirgu.

- b) ES pilsoņu pārvietošanās brīvība saskaņā ar LESD 21. pantu jāīsteno, ņemot vērā ierobežojumus un nosacījumus, kas izklāstīti Līgumos un to īstenošanai pieņemtajos pasākumos.

Ekonomiski neaktīvu personu tiesības uzturēties uzņēmējā dalībvalstī saskaņā ar ES tiesību aktiem ir atkarīgas no tā, vai viņu līdzekļi ir pietiekami viņiem pašiem un viņu ģimenes locekļiem, lai nekļūtu par uzņēmējas dalībvalsts sociālās palīdzības sistēmas slogu uzturēšanās laikā, un no tā, vai minētajām personām ir visaptverošs veselības apdrošināšanas segums uzņēmējā dalībvalstī.

Dalībvalstīm ir iespēja atteikties sociālos pabalstus personām, kuras īsteno savas tiesības uz pārvietošanās brīvību tikai, lai iegūtu dalībvalstu sociālo palīdzību, lai arī viņu rīcībā nav pietiekamu līdzekļu uzturēšanās tiesību iegūšanai.

Dalībvalstis var noraidīt to ES pilsoņu no citām dalībvalstīm prasības pēc sociālās palīdzības, kam nav uzturēšanās tiesību vai ja viņiem ir tiesības uzturēties to teritorijā vienīgi darba meklēšanas nolūkos. Tas ietver ES pilsoņu no citām dalībvalstīm prasības pēc pabalstiem, kuru galvenā funkcija ir nodrošināt minimālus iztikas līdzekļus, pat ja šādu pabalstu mērķis ir arī atvieglot piekļuvi uzņēmēju dalībvalstu darba tirgum.

- c) Tie, kuri izmanto tiesības brīvi pārvietoties, ievēro uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktus.

Saskaņā ar Savienības tiesību aktiem dalībvalstis spēj rīkoties, lai novērstu tiesību ļaunprātīgu izmantošanu vai krāpšanu, piemēram, viltotu dokumentu iesniegšanu, un tās var vērsties pret fiktīvām laulībām ar trešo valstu valstspiederīgajiem, kuras tiek noslēgtas vai uzturētas tādēļ, lai izmantotu brīvu pārvietošanos un tādējādi legalizētu nelikumīgu uzturēšanos kādā dalībvalstī, vai vērsties pret gadījumiem, kad brīva pārvietošanās tiek izmantota kā ceļš, lai apietu valsts imigrācijas noteikumus, ko piemēro trešo valstu valstspiederīgajiem.

Uzņēmējas dalībvalstis var arī veikt nepieciešamos ierobežojošos pasākumus, lai aizsargātu sevi pret indivīdiem, kuru personīgā uzvedība, visticamāk, rada reālus un nopietnus draudus sabiedriskajai kārtībai vai drošībai. Nosakot, vai indivīda uzvedība attiecīgajā brīdī apdraud sabiedrisko kārtību vai drošību, dalībvalstis var ņemt vērā attiecīgā indivīda uzvedību pagātnē, turklāt draudiem ne vienmēr jābūt tūlītējiem. Pat tad, ja nav iepriekšējas kriminālas sodāmības, dalībvalstis var rīkoties preventīvi, ja vien tas ir konkrēti saistīts ar attiecīgo indivīdu.

Turpmāka informācijas apmaiņa un administratīva sadarbība starp dalībvalstīm tiks attīstīta kopā ar Komisiju, lai efektīvāk apkarotu šādu ļaunprātīgu tiesību izmantošanu un krāpšanu.

Izmaiņas ES sekundārajos tiesību aktos

2. Tiek pieņemts zināšanai, ka pēc šā lēmuma stāšanās spēkā Komisija iesniegs priekšlikumus, ar ko spēkā esošos ES sekundāros tiesību aktus grozīs šādi:

- a) priekšlikums grozīt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu⁽¹⁾, lai attiecībā uz bērnu pabalstu eksportu uz citu dalībvalsti, kurā darba ņēmējs nedzīvo, piešķirtu dalībvalstīm izvēles iespēju indeksēt šādus pabalstus atbilstīgi tās dalībvalsts apstākļiem, kur dzīvo bērns. Tas būtu jāpiemēro tikai jaunām prasībām no ES darba ņēmējiem uzņēmējā dalībvalstī. Tomēr no 2020. gada 1. janvāra visas dalībvalstis var attiecināt indeksāciju uz esošajām prasībām pēc bērnu pabalstiem, ko ES darba ņēmēji jau eksportē. Komisija neparedz ierosināt, lai gaidāmā bērnu pabalstu fakultatīvās indeksācijas sistēma tiktu attiecināta uz citu veidu eksportējamiem pabalstiem, piemēram, vecuma pensijām.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV L 166, 30.4.2004., 1. lpp.).

- b) lai ņemtu vērā pievilinošo faktoru, ko rada dalībvalsts strādājošo pabalstu sistēma, priekšlikums grozīt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 492/2011 ⁽¹⁾ par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā, paredzot brīdinājuma un aizsardzības mehānismu, kas reaģē uz situācijām, kad no citām dalībvalstīm ilgstošā laikposmā ieplūst ārkārtīgi daudz darba ņēmēju, tostarp iepriekšējo ES paplašināšanos pagātnes politisko nostādņu rezultātā. Dalībvalsts, kura vēlas izmantot šādu mehānismu, informētu Komisiju un Padomi, ka šāda ārkārtēja situācija pastāv tādā mērogā, kas ietekmē tās sociālās nodrošināšanas sistēmas būtiskus aspektus, tostarp tās strādājošo pabalstu sistēmas primāro mērķi, vai kas izraisa nopietnas grūtības, kuras var ilgstoši ietekmēt tās nodarbinātības tirgu vai kuras rada pārmērīgu spiedienu uz tās sabiedrisko pakalpojumu netraucētu darbību. Pēc priekšlikuma, ko iesniedz Komisija, kura ir izskatījusi paziņojumu un tajā izklāstītos iemeslus, Padome varētu atļaut attiecīgajai dalībvalstij nepieciešamajā apmērā ierobežot piekļuvi bezmaksu strādājošo pabalstiem. Padome ar īstenošanas aktu minētajai dalībvalstij piešķirtu pilnvaras ierobežot ES darba ņēmēju, kas tikko ieradušies, piekļuvi bezmaksu strādājošo pabalstiem uz laiku līdz četriem gadiem no nodarbinātības sākuma. Ierobežojumi būtu jāgraduē – no pilnīgas sākotnējās izslēgšanas, pakāpeniski palielinot piekļuvi šādiem pabalstiem, lai ņemtu vērā darba ņēmēja pieaugošo saistību ar uzņēmējas dalībvalsts darba tirgu. Atļaujai būtu ierobežots ilgums un to piemērotu ES darba ņēmējiem, kas tikko ieradušies, 7 gadu laikposmā.

Dalībvalstu pārstāvji, rīkojoties kā Padomes locekļi, turpinās darbu ar minētajiem likumdošanas priekšlikumiem prioritārā kārtā un darīs visu, kas ir viņu spēkos, lai nodrošinātu to drīzu pieņemšanu.

Šajā punktā minēto nākotnes pasākumu rezultātā ES darba ņēmēji salīdzināmā situācijā nebūtu jāpakļauj mazāk labvēlīgai attieksmei nekā trešo valstu valstspiederīgie.

Izmaiņas ES primārajos tiesību aktos

3. Attiecībā uz turpmāku Eiropas Savienības paplašināšanos jānorāda, ka attiecīgajos pievienošanās aktos paredzēs piemērotus pārejas pasākumus attiecībā uz personu brīvu pārvietošanos, par kuriem būs jāvienojas visām dalībvalstīm, saskaņā ar Līgumiem. Šajā sakarā tiek ņemta vērā Apvienotās Karalistes paustā nostāja, kas atbalsta šādus pārejas pasākumus.

E IEDAĻA

PIEMĒROŠANA UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

1. Jebkura dalībvalsts var lūgt Eiropadomes priekšsēdētājam, lai jautājums, kas saistīts ar šā lēmuma piemērošanu, tiktu apspriests Eiropadomē.
2. Šis lēmums stājas spēkā tajā pašā dienā, kad Apvienotās Karalistes valdība informē Padomes ģenerālsēkretāru par to, ka Apvienotā Karaliste ir nolēmusi palikt Eiropas Savienības sastāvā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 492/2011 (2011. gada 5. aprīlis) par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā (OV L 141, 27.5.2011., 1. lpp.).

II PIELIKUMS

**PAZIŅOJUMS PAR A IEDAĻU EIROPADOMĒ SANĀKUŠO VALSTU VAI TO VALDĪBU VADĪTĀJU LĒMUMĀ
PAR JAUNU REGULĒJUMU ATTIECĪBĀ UZ APVIENOTO KARALISTI EIROPAS SAVIENĪBĀ**

Valstu vai to valdību vadītāji paziņo, ka Padomes Lēmumu par konkrētiem noteikumiem attiecībā uz banku savienības un eurozonas turpmākas integrācijas seku efektīvu pārvaldību Padome pieņems dienā, kad stāsies spēkā Eiropadomē sanākušo valstu vai to valdību vadītāju Lēmums par jaunu regulējumu attiecībā uz Apvienoto Karalisti Eiropas Savienībā, un minētais lēmums stāsies spēkā tajā pašā dienā.

Lēmuma projekts ir izklāstīts turpmāk.

PROJEKTS PADOMES LĒMUMAM**par konkrētiem noteikumiem attiecībā uz banku savienības un eurozonas turpmākas integrācijas seku efektīvu pārvaldību**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

tā kā:

- (1) Papildinot Lēmumu 2009/857/EK (2007. gada 13. decembris) ⁽¹⁾, būtu jāpieņem noteikumi, lai ļautu efektīvi pārvaldīt banku savienību un eurozonas turpmākas integrācijas sekas.
- (2) Šajā lēmumā paredzētais mehānisms veicina to principu ievērošanu, kuri noteikti A iedaļā valstu vai to valdību vadītāju Lēmumā attiecībā uz leģislatīvajiem aktiem, kuri saistīti ar banku savienības un eurozonas turpmākas integrācijas seku efektīvu pārvaldību, par kuru pieņemšanu jābalso visiem Padomes locekļiem.
- (3) Saskaņā ar 1. punktu E iedaļā Eiropadomē sanākušo valstu vai to valdību vadītāju Lēmumā par jaunu regulējumu attiecībā uz Apvienoto Karalisti Eiropas Savienībā ⁽²⁾ jebkura dalībvalsts var lūgt Eiropadomes priekšsēdētāju, lai jautājums, kas saistīts ar minētā lēmuma piemērošanu, tiktu apspriests Eiropadomē.
- (4) Šis lēmums neskar īpašo balsošanas kārtību, par kuru Padomē sanākušie 28 dalībvalstu pārstāvji vienojās 2013. gada 18. decembrī ⁽³⁾, attiecībā uz to, ka Padome lēmumus pieņem, pamatojoties uz 18. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 806/2014 ⁽⁴⁾.
- (5) Piemērojot šo lēmumu un jo īpaši attiecībā uz saprātīgu laikposmu Padomei attiecīgā jautājuma pārrunāšanai, būtu pienācīgi jāņem vērā iespējama steidzami risināma situācija,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Ja attiecībā uz leģislatīvajiem aktiem, kuriem piemēro A iedaļu valstu vai to valdību vadītāju Lēmumā un kuru pieņemšanai ir vajadzīgs visu Padomes locekļu balsojums, vismaz viens Padomes loceklis, kas nepiedalās banku savienībā, pauž tā pamatotus iebildumus pret to, ka Padome pieņem šādu aktu ar kvalificētu balsu vairākumu, Padome šo jautājumu apspriež. Attiecīgā dalībvalsts pamato savus iebildumus, norādot, kā akta projektā nav ievēroti minētā lēmuma A iedaļā paredzētie principi.

⁽¹⁾ Padomes Lēmums 2009/857/EK (2007. gada 13. decembris) attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienību 16. panta 4. punkta un Līguma par Eiropas Savienības darbību 238. panta 2. punkta īstenošanu laikposmā no 2014. gada 1. novembra līdz 2017. gada 31. martam, no vienas puses, un pēc 2017. gada 1. aprīļa, no otras puses (OV L 314, 1.12.2009., 73. lpp.).

⁽²⁾ Eiropadomē sanākušo valstu vai to valdību vadītāju Lēmums par jaunu regulējumu attiecībā uz Apvienoto Karalisti Eiropas Savienībā (OV C 69 I, 23.2.2016., 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomē sanākušo 28 dalībvalstu pārstāvju 2013. gada 18. decembra deklarācija, dok. Nr. 18137/13.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV L 225, 30.7.2014., 1. lpp.).

2. Šādas apspriešanās gaitā Padome dara visu, kas ir tās spēkos, lai saprātīgā laikposmā, un neskarot ar Savienības tiesību aktiem noteiktos obligātos laika ierobežojumus, panāktu apmierinošu risinājumu, kas varētu kļiedēt 1. punktā minētā Padomes locekļa vai locekļu bažas.

3. Minētajā nolūkā Padomes priekšsēdētājs ar Komisijas palīdzību un atbilstīgi Padomes reglamentam ⁽¹⁾ uzņemas jebkādu iniciatīvu, lai nodrošinātu plašāku vienošanās pamatu Padomē. Padomes locekļi sniedz priekšsēdētājam savu palīdzību.

Pienācīgi ņemot vērā jautājuma iespējamo steidzamību un, pamatojoties uz 1. punktā minētajiem iebildumu pamatojumiem, šāda iniciatīva var būt lūgums jautājumu pārrunāt Eiropadomē, pirms tas atgriežas Padomē pieņemšanai. Jebkāda šāda jautājuma nodošana neskar Savienības likumdošanas procedūras normālu darbību, un tā rezultātā nedrīkst rasties situācija, kas ļautu kādai dalībvalstij uzlikt veto.

2. pants

Šis lēmums, kurš papildina Lēmumu 2009/857/EK, stājas spēkā dienā, kad stājas spēkā Eiropadomē sanākušo valstu vai to valdību vadītāju lēmums par jaunu regulējumu attiecībā uz Apvienoto Karalisti Eiropas Savienībā. Šo lēmumu pārtrauc piemērot, ja pārtrauc piemērot pēdējo no minētajiem lēmumiem.

..., [datums]

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
[vārds, uzvārds]*

⁽¹⁾ Padomes Lēmums 2009/937/ES (2009 gada 1. decembris), ar ko pieņem Padomes reglamentu (OV L 325, 11.12.2009., 35. lpp.).

III PIELIKUMS

EIROPADOMES DEKLARĀCIJA PAR KONKURĒTSPĒJU

Lai radītu izaugsmi un darbvietas, Eiropai ir jākļūst konkurētspējīgāka. Kaut arī šis mērķis pēdējos gados ir bijis ES darbību centrā, Eiropadome ir pārliecināta, ka var paveikt vairāk, lai pilnībā izmantotu iespējas, ko dod visi iekšējā tirgus virzieni, sekmētu uzņēmējdarbības gaisotni un darbvieta radīšanu, veiktu ieguldījumus un mūsu tautsaimniecības sagatavotu nākotnei, atvieglotu starptautisko tirdzniecību un Savienību padarītu par pievilcīgāku partneri.

Eiropadome uzsver, cik milzīga vērtība ir iekšējam tirgum kā telpai bez robežām, kurā norit netraucēta personu pārvietošanās un preču, pakalpojumu un kapitāla aprīte. Tas ir viens no lielākajiem Savienības sasniegumiem. Šajos ekonomisku un sociālu pārbaudījumu laikos iekšējam tirgum ir jādod jauns spars un tas jāpielāgo mainīgās vides tempam. Eiropai ir jāuzlabo starptautiskā konkurētspēja gan visā pakalpojumu un ražojumu klāstā, gan tādās būtiskās jomās kā enerģētika un digitālais vienotais tirgus.

Eiropadome mudina visas ES iestādes un dalībvalstis tiekties pēc labāka regulējuma un atcelt nevajadzīgus tiesību aktus, lai uzlabotu ES konkurētspēju, vienlaikus pienācīgi ņemot vērā to, ka ir jāsauglabā augsti patērētāju, darba ņēmēju, veselības un vides aizsardzības standarti. Tas ir būtisks virzītājspēks, lai panāktu ekonomikas izaugsmi, sekmētu konkurētspēju un darbvieta radīšanu.

Lai sekmētu šā mērķa sasniegšanu, Eiropas Parlaments, Padome un Komisija ir vienojušies par Iestāžu nolīgumu par labāku likumdošanas procesu. Ir vajadzīga efektīva sadarbība saskaņā ar šo satvaru, lai vienkāršotu Savienības tiesību aktus un izvairītos no pārmērīga regulējuma un administratīvā sloga iedzīvotājiem, pārvaldes iestādēm un uzņēmumiem, tostarp maziem un vidējiem uzņēmumiem, vienlaikus nodrošinot, ka tiek sasniegti tiesību aktu mērķi.

Galvenā uzmanība ir jāpievērš:

- stingrai apņēmībai vienkāršot regulējumu un samazināt slogu, tostarp attiecīgā gadījumā atceļot vai atsaucot tiesību aktus, un visā likumdošanas ciklā gan ES, gan valstu līmenī labāk izmantot ietekmes novērtējumus un *ex post* izvērtējumus. Šis darbs būtu jābalsta uz to, kas jau panākts ar Normatīvās atbilstības programmu (*REFIT*),
- tam, lai darītu vairāk ES regulējuma radītā kopējā sloga samazināšanai, jo īpaši MVU un mikrouzņēmumiem,
- tam, lai, kur iespējams, svarīgākajās nozarēs izvirzītu sloga samazināšanas mērķus, kas paredz saistības ES iestādēm un dalībvalstīm.

Eiropadome atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos katru gadu pārskatīt, kādas sekmes ir bijušas ES centieniem vienkāršot tiesību aktus, izvairīties no pārlicka regulējuma un samazināt uzņēmumiem uzlikto slogu. Šajā ikgadējā pārskatā, ko veiks Komisijas *REFIT* programmas atbalstam, tiks iekļauts ikgadējs sloga apsekojums un tiks arī izvērtēti spēkā esošie ES tiesību akti.

Eiropadome arī lūdz Padomi izskatīt gada pārskatus, ko Komisija būs veikusi saskaņā ar Deklarāciju par subsidiaritāti, lai saistībā ar tiem nodrošinātu pienācīgus turpmākos pasākumus dažādajās Savienības darbību jomās. Tā aicina Komisiju ierosināt atcelt pasākumus, kuri nav savietojami ar subsidiaritātes principu vai sagādā nesamērīgu regulējuma slogu.

Eiropadome uzsver, cik svarīga ir spēcīga, noteikumos balstīta daudzpusēja tirdzniecības sistēma, un to, ka savstarpējības un savstarpēja labuma garā ir jāslēdz vērienīgi divpusēji tirdzniecības un investīciju nolīgumi ar trešām valstīm. Saistībā ar minēto tā atzinīgi vērtē neseno vienošanos, ko PTO ir panākusi Nairobi. Ir jāvirza uz priekšu darbs sarunās ar ASV, Japānu un svarīgākajiem partneriem Latīņamerikā, jo īpaši *Mercosur*, un Āzijas un Klusā okeāna reģionā. Tirdzniecībai ir jānes labums visiem – gan patērētājiem, gan darba ņēmējiem, gan ekonomikas dalībniekiem. Būtisks elements ir jaunā tirdzniecības stratēģija ("Tirdzniecība visiem – Ceļā uz atbildīgāku tirdzniecības un ieguldījumu politiku").

Eiropadome turpinās pārskatīt norises un lūdz Vispārējo lietu padomi un Konkurētspējas padomi regulāri izvērtēt, kas panākts attiecībā uz dažādajiem šajā deklarācijā izklāstītajiem elementiem.

IV PIELIKUMS

EIROPAS KOMISIJAS DEKLARĀCIJA

par subsidiaritātes īstenošanas mehānismu un sloga mazināšanai paredzētu īstenošanas mehānismu

Komisija izveidos mehānismu, lai pārskatītu spēkā esošo ES tiesību aktu kopuma atbilstību subsidiaritātes principam un proporcionalitātes principam, balstoties uz notiekošajiem procesiem un nolūkā nodrošināt šo principu pilnīgu īstenošanu.

Komisija izstrādās prioritātes šai pārskatīšanai, ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un valstu parlamentu viedokli.

Komisija līdz 2016. gada beigām ierosinās darba programmu un pēc tam katru gadu sniegs ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei.

Komisija ir apņēmības pilna padarīt ES tiesību aktus vienkāršākus un samazināt regulējuma slogu ES uzņēmējiem un, neapdraudot politikas mērķus, turpinās šos centienus, šajā nolūkā piemērojot 2015. gada labāka regulējuma programmu, tostarp it īpaši Komisijas Normatīvās atbilstības un izpildes programmu (*REFIT*). Samazināt birokrātismu uzņēmējdarbībai, īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, joprojām ir globāls mērķis mums visiem, lai panāktu izaugsmi un radītu darbvietas.

Komisija, izmantojot *REFIT* platformu, strādās kopā ar dalībvalstīm un ieinteresētajām personām, lai ES un valstu līmenī izvirzītu konkrētus mērķus attiecībā uz sloga mazināšanu uzņēmējdarbībai – īpaši jomās, kas uzņēmumiem, it īpaši mazajiem un vidējiem, ir vissarežģītākās. Kad tie būs izvirzīti, Komisija uzraudzīs šo mērķu sasniegšanā gūtos panākumus un katru gadu ziņos Eiropadomei.

V PIELIKUMS

EIROPAS KOMISIJAS DEKLARĀCIJA

par tādu bērnu pabalstu indeksāciju, kurus eksportē uz citu dalībvalsti, kurā darba ņēmējs nedzīvo

Komisija nāks klajā ar priekšlikumu grozīt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 883/2004 ⁽¹⁾ par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu, lai attiecībā uz bērnu pabalstu eksportu uz citu dalībvalsti, kurā darba ņēmējs nedzīvo, piešķirtu dalībvalstīm izvēles iespēju indeksēt šādus pabalstus atbilstīgi nosacījumiem tajā dalībvalstī, kurā dzīvo bērns.

Komisija uzskata, ka šie nosacījumi ietver dzīves standartu un tādu bērnu pabalstu līmeni, ko piemēro attiecīgajā dalībvalstī.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV L 166, 30.4.2004., 1. lpp.).

VI PIELIKUMS

EIROPAS KOMISIJAS DEKLARĀCIJA

par garantiju mehānismu, kas minēts D iedaļas 2. punkta b) apakšpunktā Eiropadomē sanākušo valstu vai to valdību vadītāju Lēmumā par jaunu regulējumu attiecībā uz Apvienoto Karalisti Eiropas Savienībā

Atsaucoties uz D iedaļas 2. punkta b) apakšpunktu Eiropadomē sanākušo valstu vai to valdību vadītāju Lēmumā par jaunu regulējumu attiecībā uz Apvienoto Karalisti Eiropas Savienībā, Eiropas Komisija iesniegs priekšlikumu grozīt Regulu (ES) Nr. 492/2011 par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā, lai paredzētu garantiju mehānismu ar domu, ka tas var tikt un tiks izmantots un tādēļ darbosies kā risinājums, lai kļiedētu Apvienotās Karalistes bažas par darba ņēmēju ārkārtējo pieplūdumu no citām vietām Eiropas Savienībā, kādu tā pēdējos gados ir pieredzējusi.

Eiropas Komisija uzskata, ka informācija, kādu Apvienotā Karaliste tai ir sniegusi, – it īpaši tāpēc, ka tā nav pilnībā izmantojusi nesenantos pievienošanās aktos paredzētos pārejas periodus attiecībā uz darba ņēmēju brīvu pārvietošanos, – liecina, ka šobrīd Apvienotajā Karalistē pastāv tāda tipa ārkārtas situācija, ko paredzēts risināt ar ierosināto garantiju mehānismu. Attiecīgi būtu attaisnojami, ja Apvienotā Karaliste iedarbinātu minēto mehānismu, pilnīgi pamatoti cerot saņemt apstiprinājumu.

VII PIELIKUMS

EIROPAS KOMISIJAS DEKLARĀCIJA

par jautājumiem, kas saistīti ar personu brīvas pārvietošanās tiesību ļaunprātīgu izmantošanu

Komisija pieņem zināšanai Eiropadomē sanākušo valstu vai to valdību vadītāju Lēmumu par jaunu regulējumu attiecībā uz Apvienoto Karalisti Eiropas Savienībā un jo īpaši – tā D iedaļu.

Komisija gatavojas pieņemt priekšlikumu papildināt Direktīvu 2004/38/EK par Savienības pilsoņu tiesībām brīvi pārvietoties, lai no tiesībām brīvi pārvietoties izslēgtu tos trešo valstu valstspiederīgos, kuriem pirms stāšanās laulībā ar kādu Savienības pilsoni nebija iepriekšējas likumīgas tiesības uzturēties kādā dalībvalstī vai kuri stājas laulībā ar kādu Savienības pilsoni tikai pēc tam, kad attiecīgais Savienības pilsonis ieguvus pastāvīgu dzīvesvietu uzņēmējā dalībvalstī. Attiecīgi šādos gadījumos trešās valsts valstspiederīgajam tiks piemēroti uzņēmējas dalībvalsts tiesību akti imigrācijas jomā. Šo priekšlikumu iesniegs pēc tam, kad minētais lēmums būs stājies spēkā.

Attiecībā uz ļaunprātīgas izmantošanas gadījumiem saistībā ar mobilu Savienības pilsoņu ģimenes locekļi, kuri nav ES pilsoņi, iecelšanu un uzturēšanos Komisija norādīs, ka:

- dalībvalstis var risināt konkrētus gadījumus, kad Savienības pilsoņi ļaunprātīgi izmanto brīvas pārvietošanās tiesības, valstspiederības dalībvalstī atgriežoties kopā ar ģimenes locekli, kurš nav ES pilsonis, ja uzturēšanās uzņēmējā dalībvalstī nav bijusi pietiekami īsta, lai varētu izveidot vai nostiprināt ģimenes dzīvi, un ja tās mērķis ir bijis izvairīties no valsts tiesību aktu imigrācijas jomā piemērošanas,
- jēdziens “fiktīva laulība” – kas saskaņā ar Savienības tiesību aktiem netiek aizsargāta – attiecas arī uz laulību, kuru uztur, lai ģimenes loceklis, kurš nav kādas dalībvalsts valstspiederīgais, izmantotu uzturēšanās tiesības.

Komisija norādīs arī to, ka dalībvalstis var ņemt vērā indivīda agrāko uzvedību, lai noteiktu, vai Savienības pilsoņa uzvedība attiecīgajā brīdī apdraud sabiedrisko kārtību vai drošību. Tās var rīkoties, pamatojoties uz sabiedriskās kārtības vai sabiedriskās drošības apsvērumiem arī tad, ja nav iepriekšējas kriminālas sodāmības, – preventīvu apsvērumu dēļ, kas saistīti konkrēti ar attiecīgo indivīdu. Komisija arī precīzēs jēdzienus “nopietni sabiedriskās kārtības vai sabiedriskās drošības apsvērumi” un “kategoriski sabiedriskās drošības apsvērumi”. Turklāt Direktīvas 2004/38/EK par Savienības pilsoņu tiesībām brīvi pārvietoties vēlākas pārskatīšanas laikā Komisija izskatīs robežvērtības, ar ko šie jēdzieni ir saistīti.

Minētos precizējumus sniegs paziņojumā, dodot norādes par to, kā piemērot Savienības tiesību aktus par Savienības pilsoņu tiesībām brīvi pārvietoties.
